

РЕШЕНИЕ

№ 10433

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 27.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4419** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. М., роден на 09. 01. 1993 г., гражданин на С., със съдебен адрес: С., [улица] /РПЦ В./, срещу Решение № 4605 / 20. 03. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в С. се води гражданска война. Излага съображения, че не е са изложени самостоятелни доводи от административния орган, въз основа на които да е прието, че жалбоподателят представлява опасност за националната сигурност. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 4605 / 20. 03. 2024 г. на председателя на ДАБ при МС.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 2871 / 06. 07. 2023 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят М. А. М., роден на 09. 01. 1993 г., гражданин на С., пол – мъжки, религия – мюсюлманин - сунит, арабин по народност, семейно положение - женен, е поискал закрила. По тази

молба е проведено производство по общия ред, което е завършило с обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателят, е проведено интервю, за което е съставен протокол от 15. 08. 2023 г., подписан от чужденеца, преводач, интервюиращия орган, както и от процесуален представител. В проведеното интервю жалбоподателят, е посочил, че е напуснал С., защото там не може да се живее, няма работа, няма нормални условия за живот, както и защото има война, като страната е разделена между различни групировки.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и се представлява от адвокат, определен от председателя на Националното бюро за правна помощ, като моли да се уважи подадената жалба по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателят на 09. 04. 2024 г., а жалбата е депозирана на 23. 04. 2024 г., в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че М. А. М. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в С. поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които М. А. М. е напуснал С. се основават най-вече на това, че в страната няма нормални условия за живот и има война. По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

От друга страна, съдът намира, че неправилно е отказан хуманитарен статут на жалбоподателя.

Видно е, че от страна на административния орган е изследвана обстановката в С. на база на представената справка вх. № ЦУ-1982 / 12. 12. 2023 г. на дирекция „Международна дейност“, като изрично се сочи (стр. 4 от решението), че жалбоподателят е бил принуден да напусне страната си на произход, тъй като там е изложен на реална опасност от тежки и лични заплахи срещу живота му при наличието на съществуващ въоръжен конфликт.

В същото време поради получено отрицателно становище от ДАНС и доколкото жалбоподателят представлявал заплаха за националната сигурност, му е отказано предоставянето на международна закрила.

Съдът намира така изложение единствен довод за несъстоятелен.

Безспорно от страна на председателя на ДАБ е установено, че за жалбоподателят съществуват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статута предвиди наличието на въоръжен конфликт в страната му на произход.

В случая обаче неправилно е прието, че жалбоподателят представлява опасност за националната сигурност.

По делото действително е представена справка на ДАНС, според която на 25. 06. 2023 г. М. М. е задържан в района на [населено място], докато се опитва да качи в автомобил 18 чужди граждани, без документи за самоличност.

Така посоченото по отношение на жалбоподателя, макар и извършеното от него да представлява престъпление, не означава, че същият представлява опасност за националната сигурност. Видно е, че никъде в писмото на ДАНС не се сочи такава опасност, като даже изрично се сочи, че са налице данни за извършена незаконна дейност, но това не представлява основание за отказ за предоставяне на закрила по чл. 12, ал. 1, т. 6 и ал. 2, т. 4 от ЗУБ.

Видно от заявеното от жалбоподателя в съдебното заседание за извършената от него противозаконна дейност същият е осъден само условно с изпитателен срок.

В същото време, в жалбата изрично са наведени доводи, че съгласно практиката на СЕС, независимо от становище на друг орган, административния орган, който е компетентен да предостави закрила, следва да изложи самостоятелни мотиви, въз основа на които приема, че жалбоподателят представлява опасност за националната сигурност.

В тази връзка, с разпоредването за насрочване на делото са дадени изрични указания на ответника, да представи информация въз основа на какви данни е прието, че жалбоподателят е опасен за националната сигурност, но такива данни, доказателства или въобще съображения, не са представени.

По делото от страна на процесуалния представител на жалбоподателя е представено решение от 22. 09. 2022 г. по д. № С-159/21 г. на СЕС, според което не се допуска национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

Видно е, че конкретния случай не са изложени собствени мотиви от страна на председателя на ДАБ защо приема, че жалбоподателят представлява опасност за националната сигурност, като тук следва да се отбележи, че такива съображения не са изложени и от страна на ДАНС.

Изцяло в този смисъл е и практиката на ВАС изразена в Решение № 9349 / 09. 10. 2023 г. по адм. д. № 4863 / 2023 г., Решение № 5197 / 24. 04. 2024 г. по адм. д. № 2503 / 2024 г., Решение № 3466 / 21. 03. 2024 г. по адм. д. № 9979 / 2023 г. и др.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени от процесуалния представител на ответника, че по отношение на жалбоподателя Турция се явявала трета сигурна страна, като в подкрепа на това се представи и справка за положението в Турция. Видно е, че в оспореното решение не са изложени такива мотиви, поради което е недопустимо, по този начин същите да се „дописват“ след издаването на акта.

Видно от декларираното от административния орган, от наличната по преписката справка вх. № ЦУ-1982 / 12. 12. 2023 г. на дирекция „Международна дейност“, както

и от представената в съдебното заседание справка вх. № ЦУ-1010 / 01. 04. 2024 г. на дирекция „Международна дейност” обстановката в С. категорично сочи за гражданска война. Посочени са случаи на изтезания и безогледно насилие, както от страна на официалните власти, така и от опозиционните групировки. Фронтните линии са повече или по-малко консолидирани, като има установени сфери на влияние, но към края на 2021 г. повече от половината от предвоенното население в С. е разселено.

С оглед на тежките и широко разпространени нарушения на правата на човека и продължаващите въоръжени конфликти и несигурност в С., съдът счита, че за жалбоподателя са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут.

Само за пълнота следва да се посочи, че оспореното решение е издадено и при съществено нарушение на административно-производствените правила, доколкото с жалбоподателя е проведено само едно интервю, което е повече от 7 месеца преди произнасянето от органа, като в това време не е дадена никаква възможност на участие на страната в производството.

По изложените съображения съдът намира, че на М. А. М., следва да бъде признат хуманитарен статут на бежанец, поради наличието на доказани предпоставки за това. Делото трябва да се върне като преписка на административния орган за произнасяне, при съобразяване с развитите по-горе правни съображения, във връзка с установените фактически обстоятелства, както и с целта на Закона за убежището и бежанците и основните принципи, залегнали в АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. М., роден на 09. 01. 1993 г., гражданин на С., Решение № 4605 / 20. 03. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне на хуманитарен статут и ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. М. срещу Решение № 4605 / 20. 03. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне статут на бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: